

7. Az ember természete

Az első emberpár Isten képmására lett teremtve egyénnel, hatalommal és szabadsággal, hogy gondolkodjon és cselekedjen. Bár teremtett szabad lény, a test, a lélek és a szellem oszthatatlan egység, mégis Istentől független az Amikor összeleink nem engedelmeskedtek Istennek, megtagadták Istentől való függetlenségüket és elvesztették Istentől kapott kiváltságukat. Isten képmására állított bennük, és a halál alattvalóivá lettek. Utódaik ezt a megromlott természetet és annak következményeit öröklék. Gyengeségekkel és bűnös hajlamokkal születnek. Isten megbékéltette magát, a földet Krisztusban, és Szentleke által a bűnbánás halandós emberben helyreállította alkotásait. Isten dicsőségre lettek teremtve, és az őt hívattak el, hogy szeressék Őt és egymást, és gondot árnyezetékre. (1Máz 1:26-28; 2:7; Zsolt 8:4-8; ApCsel 17:24-28; 1Máz 3; Zsolt 51:5; Róm 5:12-17; 2Kor 5:19-20; Zsolt 51:10; 1Jn 4:7-8,11,20; 1Máz 2:15)

És ez mondta Isten: Teremtünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra." Isten nem a szavával hívta életre teremtése koronáját, hanem szeretettel lehajolt, hogy a föld porából formálja meg ezt az új teremtményt.

A föld legmesteribb szobrása sem formázhatott volna ilyen nemes lényt. Michelangelo talán képes lett volna kifaragni az ámulatba ejtő szobrot, de vajon mi lett volna az Isten által olyan gondosan, bonctani és élettani szempontból is megtervezett testtel, amelyből a feladatokat és a szépséget egyaránt szem előtt tartotta?

A teljes körű forma elkészítését, minden hajszál, szempilla és köröm a helyére került, de Isten még nem fejezte be művét. Terve szerint az embernek nem kellett feldakupacnak lennie, hanem azt akarta, hogy teremtménye éljen, gondolkodjon, alkotson, és dicsőségekben névelkedjen.

A Teremtő e nagyszerű forma felállítását hajolva, észlelhette vala az ő orrába életnek leheletét. Így lőn az ember élő lélek (2:7; v. 1:26). Isten tudta, hogy az embernek társra van szüksége, ezért alkotott mellé őt, az asszonyt, a földet "bocsátott" a földmra, és amikor a föld elaludt, egyik kivett oldalból megteremtette az asszonyt (1Máz 2:18-21-22). Ez Teremtő tehát Isten az embert az ő képmására, Isten képmására teremtő őt: férfi és asszony; teremtő (1:27) Majd megáldotta őket, és így szól hozzájuk: "Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön minden élő állatokon" (1Máz 1:28). Isten sokkal pompásabb kerti otthont adott a földnek és az embernek, mint amelyet ma bárhon is láthatunk. A fákat, a szőlőket, a virágokat, a dombokat és a völgyeket mind maga a Mester dőltette fel. Volt ott képekkel és mindenféle fa - az élet fája és a jó és a gonosz tudásának fája. Isten megengedte a földnek és az embernek, hogy szabadon egyenek minden fajtájú állatból - kivéve a jó és a gonosz tudásának fáját (1Máz 2:8-9, 17).

És így tette fel Isten a teremtmény műveire a koronát. És így mondta Isten, hogy minden, amit teremtett vala, jó, igen jó. (1:31)

Á

Az ember eredete

Ma sokan abban hisznek, hogy az ember az Őjlati Őlet alacsonyabb rendű formájiból alakult ki olyan természetes folyamat következtében, amely több milliórd évig tartott, ám ezt az elképzelést nem lehet Ásszhangba hozni a Bibliájegyzésével. Az ember természetével kapcsolatos bibliai nézet döntő fontosságú eleme az ember visszafejlődés.

Isten teremtette az embert. Az emberi faj eredete az Istenség tanácskozásához vezethető vissza. "Teremtünk ember (1Móz 1:26) - szót Isten. A többes szám itt a Szentháromságra - az Atya Istenre, a Fió Istenre és a Szentlélek Istenre - vonatkozik (lásd e könyv 2. fejezetét). Isten tehát határozott cöllal fogott az első ember teremtéséhez (1Móz 1:27).

A föld porából teremtve. Isten az embert "a földnek porából" (1Móz 2:7) teremtette; nem más Őletformákat hozott létre, mint például a víz vagy szárazföldi állatokat, hanem a korábban már létező anyagot használta fel. Amikor megformálta az ember minden szervét, és a megfelelő helyre tette azokat, csak akkor lehelt bele az Őletnek lehelte ami az embert élő szellemülte.

Isten köpőre teremtve. Isten minden állatot - halat, madarat, csőszmájst, rovar, emlőst stb. - "neme szerint" teremt (1Móz 1:21, 24-25). Minden egyes állatfajnak megvolt a saját jellegzetes formája és köpőge, hogy utódokat hozhatott. Az embert viszont Isten a saját köpőre, nem pedig az állatvilág mintáján teremtette. "Teremtünk embert mi köpőnkre és hasonlatosságunkra" (1Móz 1:26) - mondta Isten. Itt világos tőrvonal látható az állatvilág és emberiség között. Lukács nemzeti tőrvonalban egyszerűen, de határozottan kifejezi ezt a különbséget, ami az emberiség eredetéről. "Ez dőim, ez pedig Isten." (Lk 3:38)

Az ember kiemelt helyzete. A teremtés csőcspontja az ember megteremtése volt. A mindenható Isten a köpőre teremtett embert bőzta meg a föld és minden állat gondozásával. L. Berkhof ezt mondja dőmről: "Kőtelessége és kiváltság volt, hogy az Isten által rőbzott természet és teremtőnyeket uralja, akarata és szándéka alá rendelje, az őt, mind ő, mind egész ragyogó birodalma a mindenható Teremtő és a világgegyetem Urát magasztalja (1Móz 1:28; Zsolt 8:4-9)." [2]

Az emberiség egysége. Mőzes első könyvnek nemzeti tőrvonalai azt mutatják, hogy az dőim és őva utódok következő nemzedékek sora mind az első pőrv őszármazottja volt. Az egész emberiség természete azonos őrvőklő vagy származástani egységet köpez. Pőrv ezt mondta: "Az egész emberi nemzeti egységet egy őrből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész szőnőn" (ApCsel 17:26).

Fajunk szerves egységnek további jeleit abban a bibliai állő-tőszban látjuk, hogy dőim vőtké bünt és halált hozott mindenkire, az ődvősséget pedig Krisztus tette lehetővé mindenki számára (Róm 5:12, 19; 1Kor 15:21-22).

Az ember természetének egysége

Milyen részekből áll az ember? Vajon több, egymástól független részből, testből, lélekből és szellemből?

Az Őlet lehelete. "Formálta vala az Őr Isten az embert a földnek porjából, Ős lehellett vala az ő orrába Őletnek lehelete. Így lőn az ember Őlő lélek." (1Máz 2:7)

Isten "az Őletnek lehelet" lehelte "dím Őlettelen testbe, ezzel Őlővé tette a föld elemeit. Az Őlet lehelete "Mindenhatónak lehelete" (Jáb 33:4), ami Őletet ad Őletszikra. Az elektromos Őram szerepéhez hasonlíthatjuk; az Őram Őjthalad az elektromos káosz lók ká l n b Ő ző szerkezetén, Ős amikor bekapcsoljuk a szű-nes tővő, a n ő szűrke Őveglapot a szű-nek Ős a kőpek l ő t t ő e s e m Ő n y s o r Ő j v Ő j v Ő j l t o z t a t j a . A z e l e k t r o m o s s Ő j g h a n g o t Ő s m o z g v a r Ő j z s o l o d a , a h o l a z e l ő t t s e m m i s e m v o l t .

Az ember Őlő lélek. Mit változtatott meg az Őlet lehelete? Amikor Isten megformázta az embert a földből, minden szerv megalkotta, a szű-vő, a t ő d e j ő , a v e s ő j ő , a m Ő j j ő , a l ő p ő , a z a g y ő j t s t b . - a z e g ő s z t ő k ő l e t e s v o l t , d e Ő l ő a z Őlet lehelet" lehelte az Őlettelen anyagba, Ős "gy lőn az ember Őlő lélek".

A Szent-rásban található kőplet világos. A föld pora (a föld elemei) Ős az Őlet lehelete = Őlő őny vagy Őlő lélek elemeinek Ős az Őlet leheletnek egységből lett az Őlő őny vagy Őlő lélek.

Ez "az Őlő lélek" nemcsak az emberekben, hanem minden Őlő őnyben megvan. A Biblia szerint példájul Őlő lélek azokban az állatokban, amelyek bementek No ő b ő r k ő j j ő b a , Ő s a z o k b a n i s , a m e l y e k n e m m e n t e k b e (1 M á z 7 : 1 5 , 2 2) .

1Máz 2:7-ben "Őlő léleknek" vagy "Őlő őnynek" fordított h ő b e r s z ő s a n e f e s c h a j j ő h . E z a k i f e j e z ő s n e m k i z ő e m b e r r e v o n a t k o z i k , m e r t u t a l m ő g a v ő z i ő l l a t o k r a , a r o v a r o k r a , a c s ő s z ő m ő s z ő k r a Ő s a n a g y t e s t ũ s z ő j r a z f ő l d i ő l l a t o k r a i s (1 M á z 1 : 2 0 , 2 4 ; 2 : 1 9) .

A nefes, amit "Ő őnynek" vagy "Ő őleknek" fordítanak, a őfas szű ő ered, amelynek jelentése: "Ő őlegetni". Az őjsz ő v e t s ő g b e n e n n e k g ő r ő g m e g f e l e l ő j e a p s z ő h ő . " Ő m e n n y i b e n a l e h e l e t a z Ő l e t l e g s z e m b e t ũ n ő b b b i z o n y ő t ő n e f e s a l a p v e t ő e n Ő l ő ő n y e k , s z e m ő l y e k j e l ő l i a z e m b e r t . " [3] A m i k o r a B i b l i a ő l l a t o k r a v o n a t k o z ő a n h a s z n ő j l j a e k i f e j e z ő s t , m i n t p ő l d ő j u l a t e r e m t ő s i t ő r t ő n e t b e n , a k k o r a z ő l l a t o k a t I s t e n ő j t a l t e r e m t e t t ő l ő ő n y e k k ő n t m u t a t j a b e

Fontos megjegyezni: a Biblia azt mondja, hogy az ember Őlő lélek lett. A teremtősi t ő r t ő n e t b e n s e m m i s e m u t a l a r r a h o g y a z e m b e r l e k e t k a p o t t v o l n a , o l y a s f a j t a k ő l ő l n e g y ő g e t , a m i a t e r e m t ő s k o r k a p c s o l ő d o t t v o l n a ő s s z e a z e m b e r i t e s t t e l .

Megoszthatatlan egység. Nem is tudjuk igazán felmőni, milyen fontos a teremtősi beszűmol ő s a z e m b e r t e r m ő s z e t ő h e l y e s m e g ő r t ő s ő v e l k a p c s o l a t b a n . A S z e n t - r ő s e g y s ő g e s e g ő s z n e k m u t a t j a b e a z e m b e r t , h a n g s ő l y o z v a s z e r v e s e g y s ő g ő t . A k k o r t e h ő j t h o g y a n k a p c s o l ő d i k a s z e l l e m Ő s a l ő l e k a z e m b e r t e r m ő s z e t ő h e z ?

1. A lélek jelentése a Bibliában. Ahogy már korábban is említettük, az "ő ő v e t s ő g b e n a " Ő ő l e k " a h ő b e r n e f

fordítottja. 1Máz 2:7 az embert "léleknek" nevezi, miután a föld elemeiből formált fizikai testbe az élet lehelete került rá. "Hasonlóképpen, ha egy gyermek születik, az Istennek jártán, minden "lélek" az életegység egyedülállóan máis, és kéri az életet minden máis hasonlótól. Ágy tűnik, a hober neves azt a gondolat emeli ki, hogy minden "lélek" megvan az egyéniséggel kapcsolatosan, ami egyedülállóan sajátosságát ad neki. Ebből értelemben használva, a neves nem a szemely egy része, hanem maga a szemely, és sok esetben "embernek" vagy azzal rokon értelmű szóval fordítja Bibliánk (lásd 1Máz 14:21; 4Máz 5:6; 5Máz 10:22), vagy "magának" (3Máz 11:43; Ámós 46:2 stb.)."

Máriszót viszont az olyan kifejezések, mint "az én lelkem", "az én te lelked", "az én ő lelke" stb., általában a szemely helyettesítő (lásd 1Máz 12:13; 3Máz 11:43-44; 19:8; Jász 23:11; Zsolt 3:3; Jer 37:9 stb.). Az angol King James fordítottja az "szellemekben 755-szer fordul elő neves 100-nál is több helyen "lélek" mondja (1Máz 9:4-5; Jáb 2:4, 6 stb.).

A neves olykor végig, ká-végig vagy szenvedélyre utal (v. 5Máz 23:24; Pród 6:7). Utalhat még az érzelmeik központjaira (1Máz 34:3; Ámós 1:7 stb.), és időnként az ember akarati részét jelképezi. 4Máz 31:19-ben a neves megítélés, és B-r 16:30-ban (fordítottban: "én") meghal. 4Máz 5:2-ben (holt test) és 9:6-ban (holt ember) holttestre utal (v. 3Máz 19:28; 4Máz 9:7, 10).

A gőrg nyelv pszichológus szó használata az "szellemekben hasonló ahhoz, ahogy az "szellem" használja a neves-életre és emberi életre egyaránt alkalmazza (Jel 16:3). A King James fordítottja 40-szer egyszerűen "lélek" -ra (Mt 6:25; 16:25 stb.). Bizonyos esetekben egyszerűen "embereket" jelent (lásd ApCsel 7:14; 27:37; Róm 13:1; 1Pt 3:20 stb.), máskor pedig a szemelyes névmással egyenértékű (lásd Mt 12:18; 2Kor 12:15 stb.). Néha az érzelmeire (Mt 14:34; Lk 2:35), az értelemben (ApCsel 14:2; Fil 1:27) vagy a szóval (Ef 6:6) utal." [4]

A pszichológus nem halhatatlan, hanem halandó (Jel 16:3). El lehet pusztítani (Mt 10:28).

A bibliai bizonyítékok arra utalnak, hogy a neves és a pszichológus időnként az egész szemelyre, máskor pedig az emelire, mint például az indulatokra, érzelmeikre, ká-végigokra és észekre utal. Ez azonban semmi esetre sem jelzi, hogy az ember kéri az életből állna. A test és az élet egy-együtt létezik, egy-együtt elválaszthatatlan egységet. Az élet nem létezik a testtől elválasztva. Nincs olyan bibliai szó, ami arra utalna, hogy az élet mint "tudatosan létező rész, az "lélek" a testet.

2. A szellem bibliai jelentése. M-g az életnek fordított hober neves szó jelentése egyéniséggel, szemelyiséggel, az "szellem" szójában szellemnek fordított hober szó, a ruah az egyéni létehez "fontosságú" erőt adó szikrára utal. emberek megleven-tő isteni erőt vagy "lehetet" jelenti.

A "ruah" 377-szer fordul elő az "szellem" szójában. A leggyakrabban szellemnek, szellemnek vagy lehetetnek fordítottja (1Máz 8:1 stb.). Az életör (B-r 15:19), a börtör (Jász 2:11), a felborodás vagy a harag (B-r 8:3), a lelkiállapot (Ámós 54:6), a jellem (Ez 11:19) és az érzelmeik központjának (1Sám 1:15) jelölésére is használható.

A lehetet vonatkozásban az emberi ruah és az állati ruah közötti különbség (Pród 3:19). Az ember ruah-ja a

halál pillanatában elhagyja a testet (Zsolt 146:4), és visszatér Istenhez (Próvd 12:7; v. Jób 34:14). A ruah gyakran használatos Isten Lelkének jelölésére, mint például a 63:10-ben is. Az "szávetságban a ruah az emberre vonatkozóan soha nem jelent a fizikai testtől különálló, intelligens, örököszt."

A ruah szavetségi megfelelője a pneuma, ami a pneo, fűjni, lehelni igéből ered. A ruah-hoz hasonlóan, a pneuma sem hordoz olyan jelentést, ami az emberben a testtől függetlenül létező, tudatos szellemre utalna. Az "szávetságban" emberre vonatkozóan semmilyen szóval sem utal ilyen gondolatra. Rm 8:15; 1Kor 4:21; 2Tim 1:7; 1Jn 4:6 és a hasonló szavakban a pneuma kedvet, magatartást vagy érzelmi állapotot jelöl. A személynév kálmán fajtájának leírására is használja a Biblia, mint például a Gal 6:1; Rm 12:11 stb. A ruah-hoz hasonlóan a pneuma is visszatér az őshoz a halál pillanatában (Lk 23:46; ApCsel 7:59). A Szent-írásban, mint a ruah, a pneuma is jelöli Isten Lelkét (1Kor 2:11, 14; Ef 4:30; Zsid 2:4; 1Pt 1:12; 2Pt 1:21, stb.)."[5]

3. A test, a lélek és a szellem egysége. Milyen kapcsolat van a test, a lélek és a szellem között? Hogyan hat ez a kapcsolat az emberre?

a) Kettős egység. A Biblia egy egységet kezel az emberi természetet, és nem határozza meg a test, a lélek és a szellem viszonyát. Egyes esetekben a fogalmakat használja a lélek és a szellem szétválasztására, annyira, hogy mint általában látni fogjuk, a magyar fordítás nem rendelkezik a két szavak közötti különbséget. Mária írásában ezt olvashatjuk: "Magasztalja az én lelkem (psziché) az Urat, és árvendez az én lelkem (pneuma) az én megtartás Istenemben" (1:46-47). Jézus az egyik (psziché), míg a másik (pneuma) szét használja, amikor az ember lelkéről és testéről beszél (Mt 10:28; 1Kor 7:34). Az előbbi az embernek az Istennel kapcsolatos magasabb rendű képességeit, az utóbbi fizikai és érzelmi képességeit jelöli.

b) Hármasság. Van egy kivétel azzal az általános bibliai gyakorlattal szemben, amely az embert kettős egységként ábrázolja. Például, aki szétválasztja a test és a lélek közötti egységet, beszél az ember hármasságáról is. A Károl fordítás-szerkesztő visszaadta ezt a hármasságot. Az új protestáns fordítás így adja vissza: "Maga pedig a békesség Istene... őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes szívetekben" (1Thessz 5:23). Ez a szakasz pedig azt a végül fejezi ki, hogy az embernek e részei közül egy se maradjon ki a megszentelődés folyamatából.

Ebben az "szávetságban" a lelkét (pneuma) úgy kell értelmezni, mint az intelligencia magasabb elvét, amely keresztül Isten Lelkével kapcsolatot teremt az emberrel (Rm 8:16). Az ember által formázott Krisztus képmására, hogy a Szentlélek megőrzés-tja az értelmét (Rm 12:1-2).

A másik szavakat, amit a magyar "elmé"-nek fordít (psziché), az emberi természetnek azt az alsóbbrendű megnyilatkozását jelenti, amit a "szív", a "kívánság", az "indulat" szavakkal lehet a legpontosabban visszaadni. Az emberi természetnek ez a része is megszentelhető: amikor a Szentlélek szíve hozza az elmét Isten gondolataival, ez kihat az emberre is, akik között Isten ellen vitázóknak, most alárendelődnek akarataiknak."[6]

A test pedig, amit vagy a magasabb rendű, vagy az alacsonyabb rendű lélek irányít, az emberi természet fizikai valósága, a hős, a örökös és a csont.

Például felsorolása, lélek, ká-vájságok és test, egyáltalán nem esetleges. Amikor a lélek megszentelődik, az értelem is hatalma alá kerül, a megszentelt értelem pedig megszentelő hatással van a vágyakra és a ká-vájságokra is. Az az ember, akiben ez a megszentelődés lezajlik, nem fog visszaélni a testével, tehát fizikai egészségére is virágozni fog. A test olyan megszentelt eszközzé lesz, amivel a keresztyén szolgálhatja Urát és Megváltóját. Például egyértelműen az embertermészet egységének gondolatjából kiindulva szándékosan megszentelődésre az embert, rávilágítva, hogy az egység egyen, a test és a lélek megszentelődése szakszerűsége a Krisztus második eljövételére tiszteletteljes eredményes felkészüléssé válik.

c) Oszthatatlan egység. Tehát minden ember oszthatatlan egységet képez. A test, a lélek és a szellem az ember lelki, szellemi és fizikai erejének igen mély kapcsolatja, amely ábrakodik. Ha az egyik területen valami fogyatékosság van, az akadályt jelent a másikon is. A beteges, tisztátalan vagy zavarodott lélek, illetve elme gyengéti az ember érzelmi és fizikai egészségét is. Ez természetesen fordítva is igaz. A gyenge, beteges, szenvedő alkat általában kihat az érzelmi lelki egészségre is. Isten minden embert felelőssé tett azért, hogy egyszemélyes kárpességet a legjobb áj, ezt jelenti a tiszteletkészség. Lényeges része ez annak a folyamatnak, amelynek során az emberben újra kirajzolódik a Teremtő képe.

Az ember istenképessége

A hatodik napon teremtett ölelőnyt Isten "ez az ő képére... teremtő" (1Mózes 1:27). Mit jelent az, hogy Isten a saját képére teremtette az embert?

Isten képre és hasonlatosságjára teremtve. Gyakran felvetődik az a gondolat, hogy az ember erkölcsi és lelki nagyságát feltehetően Isten erkölcsi és lelki természetéből. Mivel azonban a Biblia tanátsa szerint az ember a test, a lélek és szellem megoszthatatlan egységet képez, az ember testi tulajdonságainak is valamilyen formában Isten képe kell tükröznie. Isten tehát nem volna lélek? Hogyan hozhatnánk kapcsolatba egy lelket bármilyen formával vagy alakkal?

Ha gondosan megvizsgáljuk, mit tudunk az angyalokról, megálljtjuk, hogy Istenhez hasonlóan lelki lények (Zsid 1:7, 14), mégis mindig emberi alakban jelennek meg (1Mózes 18:1-19:22; Dán 9:21; Lk 1:11-13; ApCsel 12:5-10). Lehetséges, hogy a lelki lényeknek "lelki test" van, alakkal és tulajdonságokkal (vö. 1Kor 15:44)?

A Biblia szándékosan arra utal, hogy néha emberlétet Istenből valamit. Mózes, Áron, Nádáv, Abihu és a hetven nőn állta a lelki (2Mózes 24:9-11). Miután Isten a kezével befedte Mózeset, a prófétát megpillanthatta az előtte elvonulást Isten háját - ha nem is az arcát (2Mózes 33:20-23). Dánielnek az "életet bemutató" látomásban mint a trónon ülő "regkor" jelent (Dán 7:9-10). A Biblia úgy ír Krisztusról, mint "északi képe a láthatatlan Istennek" (Kol1:15), és "ez az Ő valóságja" (Zsid 1:3). Ezek a szakaszok arra utalnak, hogy Isten személetes lény, akinek személetes alakja van. Ez nem lehet meg bennünket, mert Isten az embert a saját képre teremtette.

Isten az embert kisebb tette az angyaloknál (Zsid 2:7) - ez utalás arra, hogy szellemi és lelki ajándékokkal halmozta el. Ádámnak nem volt tapasztalata, nem látott a dolgok magát, és még nem fejlődött ki a jelleme, de Isten igaznak teremtette (Próda 7:29), ami az igaz erkölcsre való utalás. [7] Erkölcsileg Isten képre teremtve, igaz volt, és szent (vö. Ef 4:24), része a teremtés műveinek, amiről Isten kijelentette: "ezigen já" (1Mózes 1:31).

Mivel Isten az embert saját erkölcsi képére teremtette, lehetőséget adott neki arra, hogy Teremtője iránti szeretetét a hűségével bizonyítsa. Istenhez hasonlóan az ember is rendelkezett a világszerte kárpótlással, azzal, hogy az erkölcsi kárpótlásnak megfelelően szabadon gondolkozzon és cselekedjen. Így tehát szabadon szerethetett és engedelmessé lehetett, vagy világhozzá bízhatatlanul és engedetlenségűvé is lehetett. Isten azért világot teremtett annak kárpótlásait, hogy teremtésének rosszul is dőljenek, mert csak a szabad világszerte jogával alakulhat ki az emberben olyan jellem, ami teljesen bemutatja a szeretet elvét, Isten ígéretét (1Jn 4:8). Az ember megteremtésével az volt a célja, hogy az ember az istenképesség legmagasabb fokára jusson: szeresse Istent teljes szívvel, teljes lelkével és teljes elmével, valamint szeresse a többi embert is úgy, mint önmagát (Mt 22:36-40).

Közösségben. "Nem jász az embernek egyedül lenni" (1Móz 2:18) - mondta Isten, és megteremtette a földet. Az Isten három személye a szeretet kapcsolatban alkot egyéget, az embert pedig a barátság és a hűségig közösen teremtette az Úr (1Móz 2:18). E kapcsolatban alkalmunk van egymással érteni. Igazán embernek lenni azt jelenti, hogy fontosnak tartjuk a kapcsolatokat. Az Isten országában uralkodás szszhang és jászot szerves része az, hogy Istenképességünknek ez a vetélete is kifejlődjön.

A királyzat sáfárai. "Monda Isten: Teremtünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjunk a földön, az ég madarain, a barmokon, mind az ég és földön, és a földön mindenféle állaton" (1Móz 1:26). Itt egyértelműen meg, hogy Isten az embert a saját képére és az alacsonyabb rendű teremtményeken való uralkodásra teremtette. Isten a saját képviselőket állította az embert az alacsonyabb rendű teremtmények fölé. Az állatok nem tudják megérteni Isten uralmát, de képesek arra, hogy szeressék és szolgálják az embert.

Dávid az ember uralmára utalva kijelenti: "És tettél öt kezeid munkáin, mindent lájba aláj vetted" (Zsolt 8:7). Az em kiemelt helyzete utalt arra a dicsőségre és megtiszteltetésre, amivel megkoronáztatott (Zsolt 8:6). Felelőse volt, hogy uralkodjon a világon felett, bemutatva, illetve társként Isten földi uralmát a világegyetem felett. Tehát nem vagyunk a királyi teremtmények létezésük, akik felett a királyzat erői uralkodnak. Ellenkezőleg! Isten azt akarja, hogy pozitív értékek teremtésük a királyzat formájával, kihasználva azokat a királyi teremtményeket, amelyekbe jutunk, mint az Isten akaratának teljesítésére vonatkozó alkalmakat.

Itt találjuk meg a megoldást arra, miként javíthatjuk az emberi kapcsolatok világunkban, ahol minden felbomlik, darabjaira hull szét. Ezekben rejlik a világszerte is, hogy mit lehet tenni a földi természeti erőforrásokainak károsító károsítására, a levegő és a víz szennyezése ellen, ami egyre rontja az élet minőségét. Csak akkor lehetünk biztosak abban, hogy boldog, virágzó jövőt várunk, ha elfogadjuk az ember természetével kapcsolatos bibliai szemléletet.

Isten kérése. Nekünk, embereknek Istenhez hasonlóan kell cselekednünk, mert a saját képére teremtett minket. Emberek vagyunk, így nem isteni, mégis minden lehetséges módon alkalmunkat kell bemutatnunk a királyzatunkban. A negyedik parancsot erre a kérésre hivatkozik, kérésünk kell alkalmunkat példaként, hogy a hat első hat napján dolgozzunk, a hetediket pedig megpihenünk (2Móz 20:8-11).

Feltétel nélküli halhatatlanság. Isten halhatatlannak teremtette önmagunkat az engedelmeskedéssel. Szabadon odamehettek az élet felé, hiszen Isten kérését színt nekik. Halhatatlanságuk csak úgy kerülhet veszélybe, ha megszegik azt a parancsot, ami megtiltotta nekik, hogy a jász és a gonosz tudásának feléjük egyenek. Az engedetlenség kérésének a halál (1Móz 2:17; v. 3:22).

Á

A bűneset

Ádám és Áva megszegte a tőrvenyt, no-ha Isten a saját kőpmására, tőkőletesnek teremtette, Ás tőkőletes helyezte őket. Hogyan kővetkezhetett be ez a radikális Ás rettenetes vőltozás?

A bűn eredete. Ha Isten tőkőletes vilőgot teremtett, akkor hogyan alakulhatott ki a bűn?

1. A bűn eredete Ás Isten. Vajon a teremtő Istentől származik a bűn is? A Szent-rás kijelenti, hogy Isten természetből adán szent (Ása 6:3), Ás nincs benne semmi igazságtalan. ÁCselekedete tőkőletes, mert minden Ája igazság Húsos Isten, Ás nem csaló; igaz Ás egyenes ő!" (5Máz 32:4). ÁTÁjvol legyen Istentől a gonoszság, Ás a Mindenható az Álnokság!" (Jáb 34:10) - jelenti ki a Szent-rás. ÁAz Isten gonoszsággal nem kő-sőthető, Ő maga senkit sem kő-sőrt" (Jak 1:13); gyűllő a bűnt (Zsolt 5:5; 11:5). Isten teremtőse eredetileg Ázigen jő" volt (1Máz 1:31). Egyáltalán nem eredhet Istentől a bűn, mert Ő Áz tőkőletes Ádvőssőg szerzőjővő lett mindazok számára, akik engedelmeskednek neki" (Zsid 5:9 - Áj prot. ford.).

2. Akitől a bűn ered. Isten elejő vehette volna a bűn kialakulásának, ha a vilőgegyetemet olyan robotokkal nőpeső-ti be, amelyek csak azt teszik, amire beprogramozták őket. Isten szeretete azonban szőksőgesső tette, hogy olyan Iőnyeket teremtsen, akik Ánkőnt viszonzhatják szeretető. Mőrpedig erre a viszonzősra csak olyan Iőnyek kőpeselek, akik rendelkeznek a vőlasztás szabadságával.

Amikor Isten megadta teremtőnyeknek ezt a szabadsőgot, vőllalnia kellett a kockőzót, hogy talőjn lesznek, akik elfordulnak tőle. Sajnálatos mődon bőszkesőg tőmadt Luciferben, a magas rangő angyalban (Ez 28:17; vő. 1Tim 3:6). Mőj nem előgedett meg azzal, amit Isten kormőnyzősi rendőben betőltőtt (vő. Jőd 6), hanem Isten helyőnek elfoglalősára tőrekedett (Ása 14:12-14). E bukott angyal tőrsai kőzőtt az előgedetlensőg magőjt elhívte, igyekvő uralma alá vonni a vilőgegyetemet. Sokakat meg is nyert magőjnak. Az ebből kővetkező mennyei hőborő azzal őrt vőg, hogy Lucifert - akit most Sőjő, ellensőg nőven ismerőnk - kővetőivel egyőtt kiűztők a Mennyből (Jel 12:4, 7-9; 1Mőg a 8. fejezetet).

3. Az emberi bűn eredete. Sőjő szőjrdan eltőkőlte magőjban, mőj sokat is rővesz arra, hogy csatlakozzanak az Isten uralma elleni Iőzadásához. Ettől mőg a Mennyből valő kiűzetőse sem tőjntorő-totta el. Figyelme a nemrőg megteremtő ember felő irányult. Vajon hogyan tehető Ádámot Ás vővőjő Iőzadásvő? Tőkőletes vilőgban őltek, Teremtőjő megadott nekik, amire csak szőksőgő volt. Hogyan is vőjhatnőnek előgedetlennő Ás bizalmatlannő az irőjnt, aki boldogsőgük forrásja? Az első bűnről szőjő beszőjmolő adja meg erre a kőrdőre a vőlaszt.

Sőjő elhatőrozta, hogy vőjratlanul tőjmad az első emberpőjrra. Áva egyszer a jő Ás a gonosz tudőjő főjőnek kőjze volt, amikor Sőjő kő-győ formőjőban arrő kezdte faggatni, Isten valőban megtiltotta-e neki, hogy a főjő egyen. Áva elmondta, Isten figyelmeztette őket, hogy meghalnak, ha esznek a főjő. Sőjő kőtsőgbe vonta az isteni tiltőjst. ÁBizon nem haltok meg" -mondta. Felkeltette Áva kő-vőjncsisőjőj, azt sejtette, hogy Isten valami csodőjatos, Áj őlmőnytól ak megfosztani őket, attő, hogy olyanok legyenek, mint Ő (1Máz 3:4-5). Ávőjban azonnal győkeret vert a kőtely Isten szavőj illetően. Teljesen lenyőgtők a győmőjcsben őllő-tőjlag rejlő őriőjősi lehetősőgek. A kő-sőrtő rombolő munkőj

megszentelt elmájában. Most már nem Isten szavának, hanem Sátján szavának hitt. Attól kezdve úgy látta, hogy az a fa eledelre, s hogy kedves a szemnek, az a ká-vájnatos az a fa a bűnös csigán". Ámva engedett a csábításnak, hogy Istenhez hasonlítani akarjon válni, mert elárgedetlen volt a helyzetével. az szakaszta az árt annak gyümölcséből, az az ada a vele levő fájának is, az is az evők." (1Mz 3:6)

Isten szava helyett saját árkászerveiben b-zva, Ámva elszakította magát Istentől, kiemelt helyről leesett, az bűnös slyedt. Az emberiség bukásait elsősorban az leginkább az jellemezte, hogy megingott Istenbe az szavába vetett hit. A hitlenség engedetlenséghez vezetett, aminek eredményeként Isten az az emberek kapcsolata megtört, az vág elszakadtak egymástól.

A bűn hatása. Milyen kázzvetlen az hosszú tívő kázzvetkezményekkel járt a bűn? Hogyan hatott az emberi természet? Milyen lehetőségek vannak a bűn leküzdésének az az emberi természet javításának?

1. Kázzvetlen kázzvetkezmények. A bűn első kázzvetkezményeként megváltozott az emberi természet, az ez hatott az emberek kázzvettti, valamint az Isten az ember kázzvettti kapcsolatra is. Az az, izgalmas, szemet megnyit az álmány csak szögyenörzetet keltett ádjmban az Ámvaiban (1Mz 3:7). Nemhogy Istennel váltak volna egyenlővé, amit Sátján az hanem fálelem tájmadt bennük, az el akartak rejtőzni (1Mz 3:8-10).

Amikor Isten árdőre vonta ádmot az Ámva a bűnkről, ahelyett, hogy bevallották volna vétkeiket, megprábjlták másra hártani a felelősséget. az az asszony, akit mellett adtál vala, ő ada nákem arról a fájról, az evm" (1Mz 3:12) mondta ádm. Szavaival arra ált, hogy Ámva, sőt kázzvetve Isten is felelős a bűnért. Ez egyértelműen mutatja, hogy rontotta meg a bűn ádm kapcsolatát a feleségével az Teremtőjével. Ámva pedig a ká-gyát okozta (1Mz 3:13).

Az iszonyatos kázzvetkezmények arra világtanak rá, milyen súlyos volt tárványosságuk. Isten átkot mondott Sátján kázzvet-tőjre, a ká-gyára, az arra á-tálte, hogy a porban császva májsszon, árrákká emlőkezdetve a bűnesetre (3:14). az szál Isten az asszonyhoz: az Felette igen megsokas-tom viselősséged fájaldalmait, fájaldalommal szálsz magzatokat; az epekedet a te fárd után, ő pedig uralkodik terajtd" (1Mz 3:16). Mivel ádm nem Istenre, hanem a feleségre hallgatott, Isten megátkozta a fáldet, hogy az ember munkája tább aggodalommal az fájradsággal járjon az átkozott legyen a fáld temiattad, fájradságos munkával álj belőle áletednek minden napjában. Táviset az bogá teremjen tenked; s egyed a mezőnek fávát. Orcád ver-tákkával egyed a te kenyeredet, má-glen visszatársz a fáld mert abból vettél" (1Mz 3:17-19).

Isten megerős-tette, hogy tárványos változhatatlan, az minden tárványosság az biztos halálhoz vezet: az Por vagy te porrá leszesz" (1Mz 3:19). Az á-tálet vágrehajtásakor Isten a átkeseket kiüzte ádeni otthonukból. Attól kezdve az ember nem láphetett kázzvetlenül kapcsolatba vele (1Mz 3:8), az nem szakáthatott az álet fájjának gyümölcséből mert nem kaphatott árrákk áletet. az gy lett ádm az Ámva halandává (1Mz 3:22).

2. A bűn jellege. Sok bibliaszöveg világosan kifejti, beleértve kázzvettti nsen a bűnesetről szál beszámolót, hogy a bűn erkázzvettti rossz, az annak kázzvetkezménye, hogy egy szabad erkázzvettti lány az gy dázznt, megszegi Isten kinyilatkoztat

akaratajt (1Máz 3:1-6; Rám 1:18-22).

a) A bűn meghatározása. A bűn bibliai meghatározása: "Az, aki az őr tudna jót cselekedni, nem cselekszik, bűne az annak" (Jak 4:17); "Ami pedig hitből nincs, bűn az" (Rám 14:23). A bűn Istennek ártó megfogalmazása így hangzik: "Isten akarataival való bűntudat, ha figyelmen kívül hagyjuk, amit Isten kifejezetten elrendelt, vagy éppen azt tesszük, amit kifejezetten megtiltott." [8]

A bűnben nincs semlegesség. Krisztus kijelentette: "Az, aki velem nincsen, ellenem van" (Mt 12:30). Bűn, ha nem hiszünk az Ásban (Jn 16:9). A bűn teljes, mert Istennek az akaratát ellen. Kis az a nagy bűn elkövetőre egyaránt az Á hangzik el majd: "Bűntudat". "Ha valaki az engem szembe fordít, aki az engem szembe fordít, az engem szembe fordít." (Jak 2:10)

b) Bűntudat gondolatok, bűntudat cselekedetek. Gyakran csak a bűntudatosságunkkal szembe fordítjuk cselekedeteit mondjuk bűntudat. Krisztus azonban azt mondta, ha az ember haragszik valakire, a bűntudatosságunk 6. pontját szegi meg, azt, hogy "Ne árt!" (2Máz 20:13); a bűntudatosságunk pedig a "Ne paráználkodj!" (2Máz 20:14) parancsolatba ártó bűntudatosságunkat nemcsak a nyilvánvaló cselekedetekben megmutatkozó engedetlenségünkkel szembe fordítjuk bűntudat, hanem a gondolatokban az a bűntudatosságunk megfogalmazása is.

c) Bűntudat bűntudat. A bűntudat bűntudatot kelt. A Biblia szemszögéből nézve a bűntudat arra utal, hogy bűntudatosságunkra arra aki bűntudat el. Mivel pedig mindannyian bűntudatosságunk vagyunk, "az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk el" (Rám 3:19)

Ha nem megfelelően kezeljük a bűntudatot, rombolja fizikai, szellemi, lelki képességünket, pedig, ha nem tudjuk letenni, halálhoz vezet, mert "az engem szembe fordít bűntudatosságunk" (Rám 6:23).

A bűntudat ellenszere a bűntudatosságunk (Mt 6:12), aminek hatására tiszta lesz a lelkiismeretünk, az a lelki bűntudatosságunkat nyerjük. Isten ilyen bűntudatosságunkat szeretne adni a bűntudatosságunk bűntudatosságunk. Krisztus kegyelemmel hárítja a bűntudatosságunkat, bűntudatosságunkat emberiségünk. "Az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunkat mindnyájukban, akik megfáradtatok az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunkat megnyugosztlak titeket." (Mt 11:28)

d) A bűntudatosságunk helye. A bűntudatosságunk a Biblia szembe fordít Isten bűntudatosságunkban a bűntudatosságunk, amit mi engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk. A bűntudatosságunkból "az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk" (Pál 4:23). Krisztus rámutatott, hogy az embert gondolatai szennyezik be, mert "az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk" (Mt 15:19). A bűntudatosságunk az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk - az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk, az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk, az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk. Az emberi természetünk úgy jellemezhető, hogy romlott, lealacsonyodott, az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk, mert "az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk" (Jer 17:9).

3. A bűntudatosságunk az emberiségünk. Vannak, akik úgy gondolják, hogy a tiltott gyűlöletességünk miatt kiszabott halálbüntetésünk szigorú bűntudatosságunk volt. De annak szembe fordít Isten bűntudatosságunkban, hogy "az engem szembe fordít Isten bűntudatosságunk" (Rám 1:18-22).

Adám Ás Á%va elsősorl Ál Átt fia gyilkosságot kÁvetett el. Utádaik hamarosan megszegették a házassági kÁtelÁk s a tÁbbnejúsÁg gyakorlatÁival. A gonoszság Ás az erőszak hamarosan betÁltÁtte az egÁsz FÁldet (1Máz 4:8, 23; 6: 11-13). Mivel nem tÁródték Isten felszÁl-tÁsaival, hogy tÁrjenek meg, Ás Ájuljanak meg, Ágy csak nyolc ember menekÁlt meg a megtÁÁsre nem hajlÁkat elpusztÁ-tÁ ÁzÁÁnvÁ-ztól. Az emberisÁg vÁ-zÁzÁn utÁni tÁrtÁnelme kivÁttel - szomorÁ beszÁmolÁ az emberi termÁszetbúnÁssÁgÁból fakadÁ cselekedetekröl.

a) Az emberisÁg egyetemes búnÁssÁge. A tÁrtÁnelemböl kitúnik, hogy Adám leszÁrmazottainak is búnÁs a termÁs. DÁvid ezt mondta imÁdsÁgÁban: "Egy Ál sem igaz elött" (Zsolt 143:2; vÁ. 14:3). "Nincsen ember, aki ne vÁtke." (1Kir 8:46) Salamon pedig ezt fogalmazta meg: "Ki mondhatná azt: megtisztÁ-tottam az Án szÁ-vemet, tiszta vagyok az Á búnÁmtöl?" (PÁld 20:9) "Mert nincs egy igaz ember is a FÁldÁn, aki jÁt cselekednÁk, Ás nem vÁtkeznÁk." (PrÁ ÁszÁvetsÁg Áppen ilyen egyÁrtelműen jelenti ki, hogy "MindnyÁjan vÁtkeztek, Ás szúkÁlkÁdnek az Isten dicső nÁlkÁl" (RÁm 3:23), Ás "Ha azt mondjuk, hogy nincsen bún mibennÁnk, magunkat csaljuk meg, Ás igazság nincsen mibennÁnk" (1Jn 1:8).

b) A búnÁssÁg ÁrÁkletes vagy szerzett? PÁl kijelentette: "AdÁmban mindnyÁjan meghalnak" (1Kor 15:22). MÁsutt megjegyezte: "AnnakokÁrt, mikÁppen egy ember Álital jÁtt be a vilÁgra a bún, Ás a bún Álital a halÁl, Ás akÁp halÁl minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vÁtkeztek" (RÁm 5:12).

A szÁ-v romlottsÁga az egÁsz emberre hat. JÁb ilyen Ártelemben kiÁltott fel: "Ki adhat tisztÁt a tisztÁtalanbÁ? Senki" (JÁb 14:4). "ÁmÁ, Án vÁtekben fogantattam, Ás bűnben melengetett engem az anyÁm" (Zsolt 51:7) - mondta DÁvid pedig megÁllapÁ-totta: "A test gondolata ellensÁgeskedÁs Isten ellen; minthogy az Isten tÁrvÁnyÁnek nem engedelmeskedik, mert nem is teheti. Akik pedig testben vannak, nem lehetnek kedvesek Isten elött" (RÁm 8:7-8). A megtÁrÁs elött a hívök "termÁszet szerint haragnak fiai" (Ef 2:3).

Noha májr gyermekkorunkban búnÁs magatartÁst alakÁ-tunk ki az utÁnzÁssal, az előbbi szÁvegek megerősÁ-tik, hogy alapvető búnÁssÁgÁnk ÁrÁkletes Ák. Az emberisÁg egyetemes búnÁssÁge azt bizonyÁ-tja, hogy termÁszet sze rosszra, Ás nem a jÁra hajlunk.

c) A búnÁs magatartÁs megsÁntetÁse. SikerÁl-e az embereknek eltÁvolÁ-tani a bűnt az ÁletÁkböl Ás a tÁrsadalombÁ?

Kudarca Á-tÁltetett minden prÁbÁlkozÁs, ami arra irÁnyul, hogy az ember a saját erejÁból igazzÁ tegye az ÁletÁt. Krisztus szerint mindenki a bűn szolgÁja, aki májr kÁvetett el bűnt. E rabszolgásÁgbÁl pedig csak isteni erő szabadÁ-that ki. De Krisztus bÁtorÁ-t: "Ha a FiÁ megszabadÁ-t titeket, valÁsÁggal szabadok lesztek" (Jn 8:36). Csak akkor vÁlhattok igazzÁ - mondta Krisztus -, ha "Án bennem maradtok", mert "ÁnÁlam nÁlkÁl semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:4-6).

MÁg PÁl apostolnak sem sikerÁlt Áneréböl igaz Áletet Álnie. Ismerte Isten tÁrvÁnyÁnek tÁkletes mÁrcÁjÁc megfelelni annak. ErőfeszÁ-tÁseire gondolva ezt Á-rta: "Mert amit cselekszem, nem ismerem; mert nem azt má-velem, ami akarok, hanem amit gyúlÁlÁk, azt cselekszem." "Mert nem a jÁt cselekszem, amelyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, amelyet nem akarok." Majd rÁmutatott, milyen hatÁst tett a bűn az ÁletÁre: "Ha pedig Án azt cselekszem, amit nem akarok, nem Án má-velem májr azt, hanem a bennem lakozÁ bűn." Kudarcai ellenÁre elismerÁssel adÁzott Isten csodÁlatos tÁrvÁnyÁnek, "Mert gyÁnyÁrkÁdÁm az Isten tÁrvÁnyÁben a belső ember szerint; de Ájtok e

tárványt az Ön tagjaimban, amely ellenkezik az elmám tárványával, és engem rabul át a bűn tárványának, az Ön tagjaimban. Á, Ön nyomorult ember! Kicsoda szabadát meg engem e halálnak testéből?" (Róm 7:15, 19-20, 22)

Pál végül elismerte, hogy isteni erőre van szüksége a győzelemhez. Krisztus által félreléjtja a test szerinti öletelekedődik a lelkek szerinti ölete (Róm 7:25; 8:1).

Ez a lelkében való ölete Isten általak-tá ajándoka. Isten kegyelme által győzelemre jutunk mi, akik holtak voltunk vétkeink és bűnünk miatt (Ef 2:1, 3, 8-10). A lelki öletszlet annyira általak-tja az öletet (Jn 1:13; 3:5), hogy teremtésről beszélhetünk. "Én a rögök elméit, a-ma, öjji lett minden." (2Kor 5:17) Az ö let má gsem zá rja elkövetésnek lehetőségét (1Jn 2:1).

4. A fejlődés az ember bukása. A teremtéstől kezdve Sőtjn sokakat megzavart azzal, hogy gyengítette az emberiség eredetéről és az ember bukásáról szent-rá si beszámolóba vetett hitet. A fejlődést az emberiség éntermészetnek mondhatnánk, oly netnek, ami azon a feltételezésen alapszik, hogy az ö let kialakulása a vö letlen ke vezethető vissza, az emberek pedig hosszú fejlődési folyamat által az ö let alacsonyabb rendű formáiból alakultak ki. Az erősebb tölölése folyamatában a fejlődés ö tjin való névveléssel ö rtök el jelenlegi állapotukat. Míg nem a bennük rejlő lehetőség határait, tehát még mindig tart a fejlődésük.

A keresztények egyre nagyobb számban fogadják el az isteni fejlődést, aminek lényege, hogy Isten a fejlődés felhasználásával hozta létre a mászes első kinyve szerinti teremtést. Az isteni fejlődés képviselői nem más szerinti fogadják el mászes első kinyvát, hanem allegóriának vagy hitregnek tekintik.

a) Az emberrel és a fejlődéssel kapcsolatos bibliai net. A teremtéstörténetet elfogad keresztyéket az aggaszt, hogy miképpen hat a fejlődés elmélete a keresztény hitre. James Orr a következő t-rta: "Ma a kereszténységnek tantételek ellen irányul, apránként ö rkező tömadásokkal kell szembené znie... hanem a világról alkotott, határozott megfogalmazott ha-mis nettel, ami ill-tá lag tudományos alapokon nyugszik, és amit gyé sen ö p-tettek fel, vö let meg, Ájm alap gondolata a kereszténység rendszerének gyákerére söt le." [9]

A Biblia elutasítja mászes első kinyvának allegóriákat vagy hitregként való magyarítást. A Biblia r-ri 1Máz 1 fejezetét való s történelemnek mondják. Adám, Éva, a k-gy és Sőtjn a nagy kézdelem drámájának törté szereplője (Iásd Pród 7:29; Mt 19:4-5; Jn 8:44; Róm 5:12, 18-19; 2Kor 11:3; 1Tim 2:14; Jel 12:9).

b) A Golgota és a fejlődés. A fejlődés minden formában és alakban ellentmond a kereszténység alapjainak. Leonardo Verduin ill-totta: "Én ézbukásról" szent történet helyét a felemelkedésről szent történet foglalta el." [10] A k és a fejlődés széges ellentétben áll egymással. Vagy az történet, hogy Isten a saját képre teremtette ö sszéle ké sőbb bűnbe estek, vagy nem. Ha nem ez történet, akkor mi ö rtelme annak, hogy keresztények legyünk? A fejlődés Golgota eseménye vonja a legmolyrehatóbban kétsé gbe. Ha nem történet meg a bukás, miért lenne szükség arra, hogy Krisztus meghaljon helyettük? A halál - nemcsak általánosságban vö ve, hanem kifejezetten Krisztus ö rtük végül halála - azt hirdeti, hogy az emberiség helyzete nincs rendben. Magunkra hagyatva egyre mályebbre süllyednénk, s végül az emberi faj teljesen megsemmisülne.

Reményünk abban van, aki a kereszten fűggett. Egyedül az Ő halála tárja elénk a teljesebb, jobb, soha végtelen nem örök élet lehetőségét. A Golgota azt hirdeti, hogy szükségünk van helyettesre, aki felszabadít minket.

c) A testet alkotás és a fejlődés. A teremtés vagy fejlődés kérdéseire talán akkor találjuk meg legjobban a választ: emberiség teremtését a testet alkotó pontjainak figyeljük. Isten teremtő munkáját végezte, amikor a második áldómot, Krisztust beléptette a történelembe. Ha Isten véghez tudta vinni ezt a páratlan csodát, akkor nem kérdéses volt megformázni az első áldómot is.

d) Nagykorúvá vált volna az ember? A fejlődés tanának hirdetői gyakran hivatkoznak a tudománynak az elmúlt század sorában tapasztalható hihetetlenül nagyretű fejlődésére, amiben annak bizonyítékait látjuk, hogy az saját sorsának ura. A tudomány megadja neki mindazt, amire szükség van, így ha elég idő áll a rendelkezésére fogja oldani a világszerte felmerülő problémákat.

Ennek ellenére a technika messiási szerepét egyre nagyobb féltéssel figyelik, mivel az sodorta bolygókat a pusztulás szélére. Az embernek egyáltalán nem sikerült leigéznie az uralma alatt tartania bűnös szavát. Ennek következtében a tudomány fejlődése csak még veszélyesebbé tette a világot.

A féltés és a féltésbeesés filozófiai jelét egyre inkább átvényesnek tekintik. Ma részen cseng a Sándor puszta szövegének mondanivalója: "Az emberi szavban a féltés a remény." Járunk inkább megkínzást a valószínű helyek napok ázártságát nézve el" (Jár 7:6). Az ember világra már hanyatlak. Valakinek le kellett jönnie az ember történelmének a világról, hogy megvédje azt, és ő reményget adjon.

Reménység. Milyen nagy lett az emberiség romlása? A keresztnél emberek gyilkolták meg Teremtőjüket - ez a legszörnyűbb apagyilkosság! Isten mégsem hagyta reménytelenségben az embert!

Dávid arról gondolkodott el, milyen szerepet szánt Isten az embernek, amikor megteremtette. A zsoltáros először is lenyűgözötte a világegyetem rejtélyei, és akkor meglátta az emberiség igazi helyzetét. Az ember és Isten közötti kapcsolatát ezt mondta: "Kézzel tetted őt kisebb az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel meölt. Ártott tetted őt kezeid munkáján, mindent lájba alát vetted" (Zsolt 8:6-7; Zsid 2:7).

A bukás dacára is megmaradt az emberi múlt sorsának tudata. Az istenkegyesség megöröklés, de nem más el nyomtalan. Még mindig az ember az Isten képviselője a földön, noha elbukott, erkölcsiségében romlott, bűnös lett. Természetesen alacsonyabb rendű az isteni természetnél, mégis, azt a nemes tisztet kapta Istentől, hogy a földön a teremtett világ gazdái legyenek. Amikor Dávid ezt felismerte, a halála és a kegyesség szavait ki belőle. "Mi Urunk, Istenünk mily felszöges a te neved az egész földön!" (Zsolt 8:10)

A kegyelem szöveg

Az első emberpár bűnössé lett a tőrőlvénységé miatt. Többé már nem képes ellenállni Sátánnak. Vajon megszabadulhat-e valahogy, vagy magára marad, hogy elpusztuljon? Van számára remény?

A bűnesetkor kártett szívet. Mielőtt Isten átkötet mondott az elbukott emberpár bűne felett, reményesget adott bemutatva a kegyelem szívet. "ÉzÉllenségeskedést szerzek kázzátted és az asszony kázzátt, a te magod kázzátt; az ő magva kázzátt; az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod" (1Máz 3:15) - mondta Isten.

Isten 1/4zenete az őt jelentett bitorást, mert kifejtette, hogy noha Sátánnak sikerült az emberiséget gonosz bűnkörébe kerétnie, végül mágis legyőzté lesz. Megkötetett a szívet Isten és az emberiséget kázzátt. Által Isten előszőr vödöbstyát á-gát a bűnnel szemben. Gyűltetést támaszt a kágy és az asszony - Sátán ká Isten népe kázzátt. Ez megtéri az ember kapcsolatát Sátánnal, és utat nyit, hogy megőjtés kapcsolatát Istennel.

Avszadokon őt kellett tartania a háborúságnak Isten egyháza és Sátán kázzátt. A 1/4zdelem Jézus Krisztus halálával őt tetőfokára, mert ő a próféciaiban megnevezett asszony magva. Sátán vereséget szenvedett a Golgotá gonoszság atya megmarta ugyan az asszony magvát, de végül vereséget szenvedett.

Mindazok, akik elfogadják az Isten által felajánlott kegyelmet, megismerik a bűnnel szembeni gyűltetést. Áppen ez teszi őket sikeressé a Sátánnal folytatott csatájukban. Hit által ők is részesülnek a Megváltás Golgotáj aratott diadaljában.

A teremtés előtt létrehozott szívet. Isten nem a bűneset útján hozta létre a kegyelem szívet. A Szent-rá mutat, a Szentháromság tagjai már a teremtés előtt szíveteket egymással, hogy megmentik az emberiséget, ha bűnbe esne. Pál leírja, hogy Isten "ÉzÉbenne kiválasztott minket magának már a viláig teremtése elő hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben. Előre el is határozta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és tetszése szerint, hogy magasztaljuk dicsőséges kegyelmét" (Ef 1:4-6 - Áj prot. ford.; v. 2:1:9) Krisztus engesztelő áldozatárá szíva Páter a kávetkezőt mondta: "ÉzÁki eleve el volt ugyan rendelve, a viláig megalapátsa előtt..." (1Pt 1:20)

A szívet megingathatatlan alapra, Isten á-gátretre és fogadalmára ápált (Zsid 6:17-18). Jézus Krisztus lett a szívet keze (Zsid 7:22). Kezes az, aki magára vállalja valaki más adsságit vagy kátelezettségét, ha az a személy nem tudja azt megfizetni. Krisztus kezése tehát azt jelenti, amennyiben az emberiség bűnbe esik, ő vállalja a bűntést helyettük. Megfizeti az árat a megváltásukért, engesztelést szerez bűntetteikért, eleget tesz Isten megszegett törvénye kávetelésnek. Egyetlen ember vagy angyal sem lett volna képes ezt a felelősséget magára vÉgyedül Krisztus, a Teremtő, az emberiség képviselője, feje vállalhatta e felelősséget (Rám 5:12-21; 1Kor 15:22).

Isten Fia nemcsak a szívet keze, hanem ő a kázbénjárás és a végrehajtás is. Szerepének ezt az oldalát mutat amikor testét áltátt Fiaként beszélt káldetéséről. "ÉzÁzért szállottam le a Mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elkáldett engem" (Jn 6:38; v. 5:30, 43) - mondta. Az Ájának az az akarata, hogy "Ézmindaz, aki látja a Fiát, és hisz benne, Árák álete legyen; és Án feltámasszam azt az utolsó nap 6:40). "ÉzAz pedig az Árák álet - mondta -, hogy megismerjenek tégéd, az egyedül igaz Istent, és akit elkáldt, a Krisztust." (Jn 17:3) Szolgálata végén bizonyágot tett arról, hogy az Áya akaratát hajtotta végre. "ÉzÁon dicsőítetted tégéd e Fáldán; elvégeztem a munkát, amelyet rám bázta, hogy végezzem azt." (Jn 17:4)

A kereszten Jézus teljesítette, amit megfogadott, hogy az emberiség kezesekeit lámpa fel a szívetekben. Amikor felkiáltott: "Éljen a kegyelem!" (Jn 19:30) - jelezte, hogy befejezte a földet. Saját áldásával fizette meg a törvény megszegése miatt szívetekéért vállalt bűnt, és ezzel biztosította a bűnt megbánás emberek számára. Abban a pillanatban Krisztus erre a törvényre emelte a kegyelem szívetekéért. A bűnbánás bűntesteket Isten fiaivá leányává fogadja, ha hisznek Krisztus engesztelő végében, és így az ártók ártóit seivé válnak.

A kegyelem szívetekéért szemlélteti Istennek az emberiség iránti végtelen szeretetét. Ezt a szívetekéért ugyan megteremtés előtt létrehozta, de csak a bűnös után mutatta be. Isten és az emberiség bizonyos értelemben ekkor társulnak.

A szívetekéért megőrzés. Sajnálatos módon az emberek az ártóknak előtti után is elutasították a kegyelem szívetekéért nekik nagyszerű ajánlatát (1Máz 6:1-8; 11:1-9). Amikor Isten jobbra szívetekéért ajánlott, ezt ábrahám teljesítette. Ismét megerősítette a megváltás áldásait. "Éljen a te magodban a földnek minden nemzete, megengedtem az én beszédemnek." (1Máz 22:18; Vaj. 12:3; 18:18)

A Szentírás ábrahámnak főként a szívetekéért feltételei iránti hűségére világít rá. Ábrahám hitt Istenben, és tulajdonát az őnői igazságul" (1Máz 15:6). A szívetekéért megerősíti Isten törvényének tekintélyét. Az is megmutatja, hogy ábrahám Isten kegyelme alapján részesül a szívetekéért áldásban, ami az őt az engedelmségétől is fűzi (1Máz 17:1; 26:5).

Ábrahámra, hitre való tekintettel, ezt mondja a Biblia: "Éljen... mindazoknak, akik... hisznek" (Róm 4:11). Ő az engedelmségben megmutatkozó hit általi megigazulás Isten által elfogadott példája (Róm 4:2-3; Jak 2:23-24). A kegyelem szívetekéért nem írszta a magánait áldásait ábrahám természetes leszármazottaira, hanem csak azok akik követik ábrahám hitének példáját. "Éljen azok hitből vannak, azok az ábrahám fiai." (Gal 3:7) A földön minden ember részesülhet az evangélium szívetekéért áldásaiban, aki eleget tesz ennek a feltételnek: "Éljen pedig Krisztus által a magva vagyatok, és áldás szerint ártókat" (Gal 3:29). Isten oldaláról nézve a Szentírás megkötött szívetekéért (amit az első szívetekéért is neveznek) az ábrahám kővetett kegyelmi szívetekéért megőrzés volt (Zsid 9:1). Izrael azonban kiforgatta azt eredeti mivoltából, és cselekedetein alapuló szívetekéért tette (Gal 4:22-31).

Az evangélium szívetekéért. Későbbi ígehelyek beszélnek "Éljen" vagy jobb szívetekéért". [11] Nem az őt van ez így, mintha szívetekéért megváltozott volna, hanem mert (1) Izrael hitetlensége következett Isten ártó szívetekéért a cselekedetek rendszerében alacsonyították; (2) kapcsolatba hozták Isten szeretetének Jézus Krisztus testét általa, áldásban, halálában, feltámadásában és kőbenjárásban megmutatkozó evangélium kinyilatkoztatásával (Vaj. Zsid 8). (3) csak a kereszten erősítette meg Krisztus erre a szívetekéért (Dán 9:27; Lk 22:20; Róm 15:8; Zsid 9:11-22). [12]

Az evangélium jelentőségű, amit a szívetekéért kő az azoknak, akik elfogadják. Isten kegyelme által a bűnt bocsánatát áldás nekik. Felajánlja, hogy a Szentírás kő-vá kőre ártó a Tőzparancsolatot, a bűnbánás bűntestekben pedig jobbra kirajzolja Alkotójuk kőpő (Jer 31:33). Az evangélium szívetekéért és az evangélium kőletés tapasztalata által a hívő Krisztus igazságában és a hit általi megigazulásban részesül.

A szívetekéért megőrzésével az ember annyira ártalakkul, hogy a Lőlek győzelmét termi: "Éljen szeretet, ártókat, bűntestek"

bűntudást, szűz-vesszőget, jászágót, húsgözet, szeládságot, mártóklelességet" (Gal 5:22). Krisztus átvázátó kegyelmének erejével úgy lehet, ahogy Krisztus ált, nap mint nap árvendve azoknak a dolgoknak, amelyek kedvesek Istennek (Jn 8:29). Az elbukott emberiség egyetlen reménye az, ha elfogadja Isten hívását, hogy lépjen vele kapcsolatba a kegyelem szívetében. A Jézus Krisztusba vetett hit által valóságig lehet számunkra ez a kapcsolat, ami biztosítja, hogy gyermekév fogad Isten, és Krisztussal együtt országát árkívésév tesz.

Á

Lábjegyzet

Á

1.

Á

Az emberről szóló tananyagot használatos teológiai kifejezés az emberi család kárhozatának tárgyalásában. Ebből fejtegetésben az ember nemcsak a fira vonatkozik, a nő kizárásával, hanem a tárgyalás megkínnyátése és folyamatossága érdekében a teológiai hagyományjal és jelentéssel kapcsolatban használatos ágy.

2.

Á

Berkhof, Systematic Theology; 183. oldal

3.

Â

â€žSoul" SDA Encyclopedia, javÃ-tott kiadÃs, 1361. oldal

4.

Â

â€žSoul" SDA Bible Dictionary, javÃ-tott kiadÃs, 1061. oldal

5.

Â

I. m., 1064. oldal

6.

Â

SDA Bible Commentary, javított kiadás, 7. kötet, 257. oldal

7.

Â

SDA Bible Commentary, javított kiadás, 3. kötet, 1090. oldal

8.

Â

„Sin, I” SDA Bible Dictionary, javított kiadás, 1042. oldal

9.

Â

James Orr, God's Image in Man (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1948), 34. oldal

10.

Â

Leonard Verduin, Somewhat Less than God: The Biblical View of Man (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1970), 69. oldal

11.

Á

Az ÁjszÁrvetsÁg IzrÁjel tapasztalatÁjt a SÁ-nai-hegyi rÁcgi szÁrvetsÁggel hozza kapcsolatba (Gal 4:24â€“25). A SÁ-nai Isten megÁjÁ-totta ÁrvÁk kegyelmi szÁrvetsÁgÁt szabaddÁ tett nÁpÁvel (1KrÁn 16:14â€“17; Zsolt 105:8â€“11; Gal 3:12). A megÁ-gÁrte nekik: â€žMostan azÁrt, ha figyelmesen hallgattok szavamra, Ás megtartÁtok az Án szÁrvetsÁgemet, Ág lesztek nÁkem valamennyi nÁp kÁzt az enyÁim; mert enyÁm az egÁsz FÁld. Ás lesztek ti nÁkem papok birodalmában, mint "szent nÁp" (2MÁz 19:5â€“6; vÁ. 1MÁz 17:7, 9, 19). A szÁrvetsÁget a hit Általi megigazolÁsra alapozta (RÁm 10:6â€“8; 30:11â€“14), Ás azt akarta, hogy a tÁrvÁny a szÁ-vÁkbe legyen Á-rva (5MÁz 6:4â€“6; 30:14).

Mindig fennÁll annak veszÁlye, hogy a hívök a cselekedetek Általi ÁdvÁssÁg rendszerÁvÁ alacsonyÁ-tjÁk le a kegyelmi szÁrvetsÁgÁt. A rÁcgi szÁrvetsÁg pÁldÁjjakÁnt hasznÁlta fel PÁl apostol ÁbrahÁm esetÁt, amikor nem bÁ-zott is saját cselekedeteire hagyatkozva akarta megoldani gondjait (1MÁz 16; 12:10â€“20; 20; Gal 4:22â€“25). TulajdonkÁppen azÁta lÁtezik a cselekedetek Általi megigazolÁs gondolata, amiÁta a bûn felÁtÁtte fejÁt a vilÁgon, Ás megtÁrt az ÁrvÁk szÁrvetsÁg (HÁs 6:7). IzrÁjel tÁrtÁnelme sorÁjn a tÁbbsÁg igyekezett â€žaz ő tulajdon igazsÁgukat... ÁrvÁ tÁrvÁny cselekedetei" Által (RÁm 9:30â€“10:4). A tÁrvÁny betûje szerint Áltek, Ás nem lÁlek szerint (2Kor 3:6). A tÁrvÁnt Által akartak megigazolni (Gal 5:4), Á-gy a tÁrvÁny Átka alatt, szolgasÁgban Áltek, nem szabadon (Gal 4:21â€“23). Ezzel lealacsonyÁ-ttÁk a SÁ-nai hegyÁi kÁtÁtt szÁrvetsÁget.

A ZsidÁkhoz Á-rt levÁ az elsö, azaz a rÁcgi szÁrvetsÁget IzrÁjelnek a SÁ-naitÁl kezdödö tÁrtÁnelmÁre alkalmazza. rÁmutat e szÁrvetsÁg ideiglenes voltÁra. Bemutatja, hogy Isten a lÁvitai papsÁgot is ideiglenes szervezetnek szÁnta, jelkÁpes feladat vÁgzÁsÁre, addig, amÁ-g a valÁsÁg Krisztusban elÁrkezik (Zsid 9; 10). SajnÁlatos mÁdon sokan nem lÁttÁk meg, hogy a szertartÁsok Án magukban ÁrtÁk telenek (Zsid 10:1). Nem ismertÁk fel Krisztus igazi kÁldetÁsÁt azok, akik az â€žÁjrnÁk" rendszerÁhez ragaszkodtak akkor is, amikor az elökÁpet felvÁltotta a kÁp, az ÁjrnÁkot a vÁzÁrt e kemÁny nyelvezet, hogy kiemelje az Áj, a SÁ-nainÁl kÁlÁnb szÁrvetsÁg magasabbrendûsÁgÁt.

A rÁcgi szÁrvetsÁget tehÁjt mind pozitÁ-v, mind negatÁ-v kifejezÁsekkel be lehet mutatni. NegatÁ-v megkÁzelÁ-tÁsbe utal, hogy a nÁp eltorzÁ-totta Isten ÁrvÁk szÁrvetsÁgÁt. A pozitÁ-v utalÁsokban az Isten Által elrendelt ideiglenes fÁldi szolgÁlatot jelÁli, aminek az volt a szerepe, hogy az emberisÁg bukÁsa Által teremtett szÁksÁghelyzetben lÁpjen hatÁlyba. LÁsd mÁg White: PÁjtriÁrkÁk Ás prÁfÁtÁk, 329â€“333. oldal; White, â€žOur Work", Review and Herald, 1902. 23., 8. oldal; White, â€žA Holy Purpose to Restore Jerusalem", Southern Watchman, 1904. március 1., 142. oldal; Hasel, Covenant in Blood (Mountain View, CA; Pacific Press, 1982); vÁ. Wallenkampf, Salvation Comes From the Lord (Washington, D. C.; Review and Herald, 1983), 84â€“90. oldal

12.

Á

VÃ¶. Hasel: Covenant in Blood